

Όλοι

οι άνθρωποι διακατεχόμαστε από βαθύ, βαθύτατο πόθο, τον πόθο της χαράς, της μόνιμης και πραγματικής χαράς. Θα θέλαμε, αν είναι δυνατόν, να είναι η ζωή μας ένα συνεχές πανηγύρι. Χαρά, χαρά, χαρά, επαναλαμβάνουμε πολλές φορές μικροί και μεγάλοι.

Υπάρχει όμως πραγματική χαρά σ' αυτό τον κόσμο; Το κλάμα είναι η πρώτη μας εκδήλωση, όταν εισερχόμαστε ως ζωντανές υπάρξεις σ' αυτόν. Και όταν σταματά η καρδιά μας να χτυπά και κλείνουν τα μάτια μας, μας κατευοδώνουν στην τελευταία μας κατοικία με θρήνους, κοπετούς και δάκρυα. Μεταξύ αυτών των δύο οροσήμενων, πόσοι πόνοι και βαθείς αναστεναγμοί και ποταμοί δακρύων!

Ορισμένοι δηλώνουν ότι η αληθινή χαρά είναι κάτι το σπάνιο και φευγαλέο. Δεν προλαβαίνουμε να συνειδητοποιήσουμε την παρουσία της, και γρήγορα μας φεύγει. Αρχίζουν και πάλι οι ποικίλες καταιγίδες της ζωής. Χωρίς υπερβολή, λένε, «η χαρά είναι μια αχτίδα ηλίου, ανάμεσα σε δυο σύννεφα». Και όταν ακόμη έχουμε αφορμές χαράς τέτοιες που οι άνθρωποι του κόσμου αναζητούν, «αυτού του είδους η χαρά δίνει συχνότερα αφορμή για περισσότερους στεναγμούς από ό,τι προξενεί η θλίψη».

Λοιπόν, υπάρχει πραγματική χαρά σ' αυτό τον κόσμο; Ναι, υπάρχει αληθινή χαρά. Μας το βεβαίωσε ο Άγγελος την νύχτα των Χριστουγέννων. Σας αναγγέλλω χαρμόσυνη είδηση, που θα σας προκαλέσει μεγάλη χαρά, η οποία θα είναι και χαρά

για όλο το λαό του Θεού. «Ιδού ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαώ» (Λουκ. β΄ 10). Και για τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο ο Άγγελος διεμήνυσε στον πατέρα του Ζαχαρία ότι «έσται χαρά σοι και αγαλλίασις και πολλοί επί τη γεννήσει αυτού χαρήσονται» (Λουκ. α΄ 14). Δηλαδή, η αληθινή, η πραγματική χαρά ακολουθεί στην ψυχή μας σαν γλυκός καρπός της σωτηρίας την οποία ο Χριστός προσφέρει στον άνθρωπο. Και όταν ο Χριστιανός πάρει την αμετάκλητη και σταθερή απόφαση να μετανοήσει, να αποκηρύξει το αμαρτωλό παρελθόν του και να επιστρέψει στον τρόπο ζωής που ο Κύριος Ιησούς διά του αγίου Ευαγγελίου του μας υποδεκνύει, τότε εισέρχεται στο δρόμο της αληθινής χαράς.

Ο προφήτης Ησαΐας οχτακόσια χρόνια προ Χριστού με τον προφητικό του λόγο μάς ανοίγει το δρόμο της αληθινής χαράς. Ο ασεβής και αμαρτωλός άνθρωπος, μας λέει, που επιμένει να επιλέγει ελεύθερα και ενσυνείδητα τη ζωή της αμαρτίας και της αποστασίας, είναι αδύνατον να δοκιμάσει πραγματική και αληθινή χαρά. «Ουκ έστι χαίρειν τοις ασεβέσι» (Ησ. μη΄ 22). Πιθανό να εμφανίζεται στο περιβάλλον του, συγγενικό και φιλικό, ότι είναι χαρούμενος. Περιγράφει τα ξενύχτια και τα γλέντια του, τα πολυήμερα ταξίδια του στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Τις μετακινήσεις του με πολυτελή αυτοκίνητα, πιθανόν και με πολυτελή κρουαζιερόπλοια και ιδιωτικά αεροπλάνα. Όλες όμως αυτές οι εκδηλώσεις τις περισσότερες φορές, χωρίς υπερβολή, χρησιμοποιούνται ως παυσίπονα, για να αισθάνεται όσο το δυνατόν λιγότερο το ανελέητο μαστίγωμα της συνείδησής του. Δεν είναι δυνατόν ο άνθρωπος που με επίγνωση και όχι από συναρπαγή ζει στην αμαρτία και στην παρανομία, να έχει χαρά αληθινή και πραγματική. «Η χαρά την οποία ο κόσμος της παρανομίας και της αμαρτίας δίνει στον άνθρωπο δεν είναι τόσο μεγάλη όσο εκείνη την οποία του αφαιρεί». Γιατί «το αποτέλεσμα της παράνομης χαράς είναι η νόμιμη λύπη». Θλίψη, στεναχώρια και βάσανα θα επιπέσουν στο Χριστιανό που επιμένει να εργάζεται το κακό και την αμαρτία, θα μας βεβαιώσει και ο απόστολος Παύλος.

Ο άσωτος υιός, όταν επιστρέφει στο πατρικό του σπίτι με ειλικρινή μετάνοια και ζητά τη συγχώρηση από το στοργικό του πατέρα, και ο ίδιος χαίρεται και πανηγυρίζουν όλοι στο σπίτι για την επιστροφή του.

Ο προφήτης και ψαλμωδός Δαβίδ στον πεντηκοστό Ψαλμό του, στον οποίο αποτυπώνει όλα τα βιώματα της αληθινής μετανοίας του, διακηρύσσει ότι με τη μετάνοια «αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα» (Ψαλ. ν΄ 10).

Βασική προϋπόθεση για να υπάρξει στην ψυχή μας πραγματική, αληθινή και μόνιμη χαρά, μία είναι: να αποφασίσει ο καθένας μας να οδηγήσει τα βήματά του στο δρόμο της σωτηρίας, τον οποίο με τη θεία σάρκωσή του ο Υιός και Λόγος του

Θεού, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, μας άνοιξε. Δεν είναι δε άλλος από την ειλικρινή μετάνοιά μας. Τότε έρχεται η χάρη του Αγίου Πνεύματος και φέρνει μέσα μας τον καρπό του Πνεύματος, που είναι η χαρά...

Ορθά γράφτηκε ότι «το αντίθετο της χαράς δεν είναι η λύπη αλλά η απιστία». Γι' αυτό όσοι επιθυμούμε να έχουμε χαρά αληθινή, πραγματική, ένας και μοναδικός δρόμος της χαράς υπάρχει. Ο δρόμος της επιστροφής μας προς το Χριστό με αληθινή μετάνοια και ειλικρινή εξομολόγηση στο Μυστήριο της ιερής Εξομολόγησης και απόφαση διόρθωσης της ζωής μας.

Με οδηγό μας τον αλάνθαστο και απλανή λόγο του ιερού Ευαγγελίου ας ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο και να είμαστε βέβαιοι ότι η χαρά, ως καρπός του Αγίου Πνεύματος, θα πλημμυρίζει τις καρδιές μας. Η Γέννηση του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού ας ευχηθούμε να φέρει στις καρδιές όλων μας την πολυπόθητη χαρά. Τότε θα επαναλαμβάνουμε κι εμείς μαζί με τον ψαλμωδό: «Ευφρανθήσομαι και αγαλλιάσομαι εν σοί, Ύψιστε» (Ψαλ. β' 3).

Πηγή: xfd.gr